

Det finns olika skäl att flytta till landet, kanske är det inte själva "landet" som drar, kanske bosätter man sig på landsbygden för att arbetet finns där. I det flesta fall handlar det nog ändå om en dragning till själva landet, naturen, djuren, odlingen, självhushållningen. Det finns ett värde i att leva nära naturen i en icke urban miljö.

Om man bortser från den rent visuella skillnaden där landet kännetecknas av färre fordon, färre byggnader och istället mer natur, så är den avgjort största skillnaden mellan staden och landet ljudnivån. I en stad finns ett bakgrundsbrus av trafik och fläktar, där stiger och faller hela tiden ljudnivån.

Motorcyklar passerar, sirener passerar, tunga bussar dundrar förbi, byggnads- och gatuarbeten. Dessa ljud vänjer vi oss vid och märker till slut knappt. Vi kan blunda, men vi kan inte stänga öronen. Hörseln är vårt primära sinne för att upptäcka fara. Sinnet är kopplat till "kamp och flykt systemet" i vårt nervsystem och vid en höga ljudnivån och de plöstliga ljuden skapar en underliggande stress, en ständig stress. I staden befinner vi oss ofta i "larmberedskap".

Ljudnivån i staden döljer också naturliga ljud från naturen, eventuella djur och människors prat. Inte bara tystnaden försvinner, de små ljuden försvinner.

Medvetet eller inte så är nog en stor anledning till att flytta till landet: tystnaden. Tystnaden är en resurs. Och som alla andra resurser så kan den försvinna.

Det finns mycket att säga om detta, och kanske kan andra tillföra substans till resonemanget som praktiska tips för hur vi kan handskas med ljud.

Sammanfattningsvis: värdera tystnaden och vårda den! Tystnaden är utrotningshotad.